

NAIT SOEZ'N

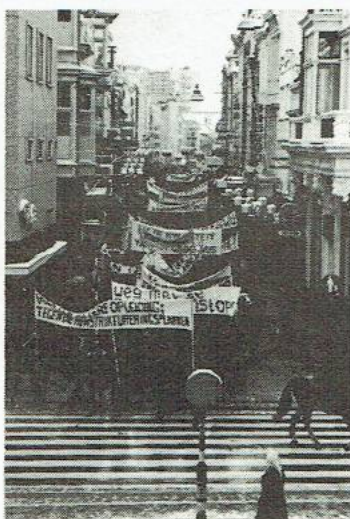
UITGAVE VAN DE GRONINGER STUDENTENBOND 25CT

ONDERWIJS-AKTIEWEEK:

STARTPUNT VOOR VERDERE STRIJD

Dit is het begin, wij gaan door met de strijd. Een van de meest gehoorde leuzen in de demonstratie van vrijdag 30 november, waar zo'n 600 studenten, stafleden en tappers van de universiteit en HBO-instellingen in meeliepen. Tijdens deze afsluiting van een week lang discussieën op zeer veel fakulteiten, voerden sprekers van HBO-bond en GSB het woord. Paul Tambach, voorzitter van de HBO-bond, sprak over de herstructurering van het HBO, en de zgn. integratie van WO en HBO. Het laatste wees hij af als een poging om het onderwijs aan de universiteiten blijvend te verslechteren, terwijl het geen enkele verbetering van het HBO inhoudt. Henk Lanckamp, sekretaris onderwijs van de GSB, wees op de steeds verdergaande bezuinigingen op het tertiair onderwijs, op de dreiging dat het recht op onderwijs verder wordt aange-tast door studentenstops en plaatsingskommissies, en de naderbij komende kamerbehandeling van Posthumus. Hij eiste een verbetering van het hele onderwijs, en geen prioriteiten politiek. Deze demonstratie was het einde van de onderwijsaktieweek, waarbij in de fakulteiten gediscussieerd werd over de verslechteringsmaatregelen van de kant van de regering, hoe het verzet hiertegen kan worden georganiseerd. Daarnaast is in de discussie gesproken over verbeteringen in de huidige studieprogramma's, en zijn eisen daarover gesteld. Bij psychologie zijn deze discussies georganiseerd door het "komitee voor goed onderwijs", bestaande uit zo'n 40 studenten, stafleden en tappers. Bij andra-

gogiek is het onderwijs zelfs de gehele aktieweek stopgezet uit protest tegen de verdergaande bezuinigingen en om iedereen in de gelegenheid te stellen aan de discussie deel te nemen. In vele fakulteiten werd de eis gesteld dat de pot van 350 plaatsen wordt uitgebreid en dat het Kollege van Bestuur en de U-

raad de begroting van de fakulteit onverkort tegenover Den Haag verdedigt. De discussies zijn voor een groot deel gevoerd aan de hand van de GSB-brochure "Geen Posthumusopleiding", waarvan in twee weken tijd meer dan 1.000 exemplaren zijn verkocht. Voor een aantal fakulteiten is er een hoofdstuk in de brochure over de onderwijssituatie van de fakulteit geschreven door de desbetreffende GSB-afdeling.

noodzaak tot actie

Wat in de aktieweek zeer duidelijk naar voren is gekomen, is de noodzaak tot verdere en

versterkte actie. De regering heeft kort geleden de Memorie van Antwoord bij Posthumus uitgebracht, die slechts zeer kleine wijzigingen bevat. Onder druk van de konfessionelen aan de geldkraan zijn Van Kemenade en Klein gedwongen de herstructurering, waar de PvdA vroeger nog grote bezwaren tegen had, zowat onverkort over te nemen. Alleen actie uit de universiteiten kan voor progressieve standpunten in het kabinet en de kamer zorgen. In januari komt de onderwijsbegroting in de kamer, die verdere bezuinigingen op de personeelsformatie en de investeringen dreigt op te leveren. Daarbij komt, dat de oude regeringspartijen onder aanvoering van Wiegel c.s. de oliekrisis aangrijpen om hernieuwde aanvallen uit te voeren op sociale voorzieningen en onderwijs, en reeds geëist hebben dat miljarden wordt bezuinigd op de overheidsuitgaven. Terwijl het ware karakter van deze oliekrisis nog bijzonder onduidelijk is en aan de lopende band tegenstrijdige berichten worden uitgegeven, schreeuwt rechts over matiging, waarbij zij willen bereiken dat gematigd wordt door degenen die al jarenlang gematigd hebben en dat bezuinigd wordt op die sectoren, waarop al jarenlang bezuinigd wordt, en die nu structureel dreigen te worden afgebroken. Dat de universiteiten, sinds jaren het mikpunt van de bezuinigingswoede van rechts, daarbij onder de bijl zullen gaan, is zonder meer te verwachten. Tegen dit drijven en voor goed onderwijs zal actie gevoerd moeten worden.

vervolg op pag. 2

10 DECEMBER 73

2e JAARGANG

NUMMER 19/20

pag. 2

Vervolg onderwijsaktieweek

pag. 3

De boycot is massaler dan ooit. Toch zijn er nog moeilijkheden, die door Max de Ruiter uiteengezet worden.

pag. 4

De democratisering van de universiteiten wordt op het ogenblik aan alle kanten bedreigd. In Nait Soez'n wordt daar ruime aandacht aan geschonken, dit keer een historisch overzicht.

pag. 5

Een artikel over wat de Vrouwengroep Sociologie is en doet.

pag. 6/7

Een belangrijke faktor in de inkomenspositie van de student zijn de studentenvoorzieningen. Hans Akkermans gaat er uitgebreid op in.

pag. 8

Uit de beleidsraad, de groepen en de U-raad.

pag. 9

De inkomensavond van 12 december.

pag. 10

De GSB heeft nu zo'n 1800 leden. Bert Runhaar gaat er op in.

pag. 11

Griekenland wordt nog steeds door het leger overheerst. Jnlangs hebben de studenten Duidelijk gemaakt, dat er van een terugkeer naar de democratie nog geen sprake is.

pag. 12

Stabiel, Thai Binh.

GSB/HBO-bond

INKOMENS-AVOND

12 december

8 uur
offerhauszaal

HET VOLGENDE NUMMER VAN
NAIT SOEZ'N VERSCHIJNT
I.V.M. DE JAARWISSELING
OP 14 JANUARI 1974.

ONDERWIJS-AKTIEWEEK STARTPUNT

In de komende tijd zullen in de fakulteiten weer stemmen opgaan om stops aan te vragen en plaatsingskommissies in te stellen. De aantasting van het recht op onderwijs is onaanvaardbaar en moet met kracht worden afgewezen.

goed perspectief

De laatste tijd is eveneens zeer duidelijk geworden, dat de aktie voor goed onderwijs een goed perspectief heeft. Niet alleen de universiteiten maar ook het HBO komt nu in verzet tegen de herstructurering en voor een goed en drempelvrij onderwijs. De HBO-bond in Groningen heeft in samenwerking met de GSB de demonstratie van 30 novem-

re geledingen. Langzamerhand is het verzet van de kant van de staf verzwakt, gingen progressieve stafleden denken aan compromissen, en sommigen begonnen zelfs met het herstruktureren (volgens Posthumus) van de opleiding. De oorzaak van deze ontwikkeling ligt bij de voortdurende bezuinigingen op het WO, die dergelijke verslechteringen voor de werksituatie van de staf tot gevolg hadden, dat de staf uit arren moede zijn heil zoekt bij een herstructurering van de opleiding. De Onderwijsaktieweek heeft echter aangetoond, dat het verzet niet verstomd is, dat de strijdbaarheid van de staf er nog steeds is, en dat een massaal, eensgezind

ber georganiseerd.

Op 15 december houden een aantal landelijke organisaties van HBO-studenten een grote HBO-manifestatie. Op deze dag wordt de herstructurering van het HBO uitgebreid besproken. De organisatie ligt in de handen van de LOSSA (Landelijk Overleg Studenten Sociale Akademies), H'S-Unie en HASU (hogere landbouwscholen). Vertegenwoordigers van het LOG zullen daar aanwezig zijn.

Onder invloed van de studentenakties komt ook het verzet onder de staf verder van de grond. Vele stafleden hebben aktief meegewerkt aan de aktieweek: zij hebben uitvoerig deelgenomen aan de discussies, opgeroepen tot discussie en aktie en een aantal stafleden heeft deelgenomen aan de demonstratie.

Het merendeel van de staf is tegen Posthumus. Met name in de tijd dat de eerste discussienota uitkwam, kwam er uit de universiteiten enorm veel kritiek, niet alleen van studenten, maar ook van de ande-

verzet mogelijk is.

De stafleden die destijds bij de U-raadsverkiezingen PRO-WP van de grond hebben gebracht, willen nu een aktieve staforganisatie met fakulteitskernen gaan opzetten, om onder de staf het verzet tegen Posthumus en niet te vergeten Broekmeyer, te bundelen en te versterken.

sukcessen

Op het ogenblik worden de eerste sukcessen van de strijd tegen de herstructurering behaald. De kommissie-Wiegersma, die belast is met de herprogrammering van het W.O., heeft onder druk van de fakulteiten zijn grootste wens n.l. kritiekloos achter Posthumus aanhobbelen, moeten laten varen, en heeft een drietal alternatieven voor de kursusduur geformuleerd die, hoewel ze weinig beter zijn (de maximale inschrijvingsduur blijft zes jaar) toch aangeven dat er onder druk van de universiteiten beweging en verandering is te krijgen in het mo-

politisch blok dat het ministerie en zijn adepten rond Posthumus schijnen te zijn. De Akademische Raad, die nooit zulke krachtige geluiden heeft laten horen wat betreft Posthumus, heeft nu een kommissie ingesteld, die een kritiek moet formuleren op de Memorie van Antwoord. Het ministerie zal waarschijnlijk de wet op de integratie van WO en HBO in de ijskast stoppen, bevreesd voor meer aktie vanuit de universiteiten en het Hoger Beroepsonderwijs. Dit zijn allemaal tekenen dat er perspectief zit in de aktie.

De aktie tegen Posthumus staat nog in de kinderschoenen, ondanks het feit dat er sinds 1968 ontzettend veel aan gedaan is. De aktieweek heeft nog niet die massaliteit bereikt die noodzakelijk is om de wet tegen te houden. Tevens is de politieke situatie niet onverdeeld gunstig. Dat dit geen onoverkomelijke

bezwaren zijn, heeft de aktie tegen de 1.000-guldenwet van De Brauw aangetoond. Bij het begin van die aktie stond het er schijnbaar slecht voor. De vakbonden waren voor, de PvdA was voor en het verzet aan de universiteiten leek zwak. Toen enkele maanden later de wet in de kamer kwam, demonstreerden duizenden studenten in Den Haag, waren de vakbonden en ook de PvdA tegen en moest De Brauw zijn wet er met chantage doordrukken.

De aktie tegen Posthumus zal daarom voortgezet worden, evenals die tegen de bezuinigingen en de verlenging van de Machtigingswet studentenstops. Slechts door het voeren van een krachtige aktie kunnen we onze gerechtvaardigde eisen voor goed onderwijs voor iedereen voldoende kracht bijzetten.

Daarom, voor ieder die zijn studie liefheeft: versterk je fakulteitsgroep en help mee de aktie te organiseren!

Willem Kerkhoven.

BOYKOT

Augustus dit jaar besloten de studentenvakbonden de boykot van de kollecgelden voort te zetten. Dat vanwege het feit dat er een kompromis in de vorm van het f500,-voorstel lag, waarmee staatssecretaris Klein schermdde dat het al aangenomen zou zijn, terwijl de parlementaire verhoudingen zodanig waren (meerderheid van oude regeringspartijen) dat het er nog geenszins naar uitzag dat het 500gld.vorstel het zou halen in de kamer.

De boykot in het afgelopen jaar had aangetoond dat dit wapen onze sterkste troef was in de strijd tegen het profijtbeginsel en financiële drempels. De kamerverhoudingen, met name de houding van de konfessionelen, die duidelijk te kennen gegeven hadden dat hun standpunt bij een eventuele kamerbehandeling afhing van het studiefinancieringsstelsel, dat tegelijkertijd gepresenteerd zou worden, deden de studentenvakbonden besluiten de boykot voort te zetten om bij de kamerbehandeling een zo gunstig mogelijk resultaat in de wacht te slepen.

De ontwikkelingen sinds augustus tonen aan dat de boykot het vertrouwen waard is van de studenten. Onder invloed van de harde akties van vorig jaar besloot ons College van Bestuur dit jaar te erkennen dat de duizendguldenwet in de huidige vorm onuitvoerbaar was en tot aan de kamerbehandeling de wet minimaal uit te voeren. Ondanks de vervolging van de bezetters van het akademiegebouw, die tot op heden is uitgesteld, en de mooie praatjes van Klein dat de studenten zich niet ongerust hoeven te maken over de f 500,- is de boykot dit jaar nog massaler dan het vorig jaar. De landelijke cijfers laten zien dat behalve in de steden waar een rechts Kollege van Bestuur tracht de wet nog zoveel mogelijk uit te voeren (Wageningen, Amsterdam-VU), het aantal studenten dat meedoet aan de boykot ruim 60% is, waarbij de beursstudenten door de betaling die Rijksstudietoelagen voor hen doet niet mee kunnen tellen.

aanvallen van Klein

Van het begin af aan heeft Klein de boykot willen afdoen met een onbeduidende aktie. Of hij deed de studenten geloven dat de f 500,- er al was. Daarentegen hebben de studentenvakbonden steeds benadrukt dat de duizendguldenwet er nog steeds stond en dat de mogelijkheid die door Klein was geopend om in termijnen te betalen nog altijd een termijnbetaling van

MASSALER DAN OOIIT

de duizend gulden was en risico's met zich meebracht voor de kinderbijslag. Van het begin af aan heeft Klein gepoogd onze strijd tegen de financiële drempels, en voor gratis onderwijs in een kwaad daglicht te stellen. In augustus deed Klein ons nog geloven dat alle problemen opgelost zouden worden door het nieuwe studiefinancieringsstelsel waarmee hij tegelijkertijd met de kamerbehandeling van het f500,-kompromis, zou komen. Bij het uitkomen van zijn ontwerp f 500,- voorstel liet hij weten dat het f 500,-voorstel een overgangsmaatregel was omdat hij geen kans zag het nieuwe studiefinancieringsstelsel klaar te krijgen voor de kamerbehandeling. In het f 500,-voorstel dat ten opzichte van de oude situatie nog steeds een kollegegeldverhoging en nog net zo goed de handhaving van het profijtbeginnsel betekent, was een navorderingsartikel opgenomen, waarin stond dat degenen die het afgelopen jaar examens/tentamens hadden afgelegd alsnog verplicht werden hun duizend gulden kollegegeld te voldoen. Tevens werd de controle op de kollegegeldbetaling verscherpt door de koppeling van de kollegegeldbetaling aan de inschrijving. Tegen dit voorontwerp werden door de studenten hevige bezwaren en felle protesten naar voren gebracht, met name tegen het navorderingsartikel. De bezwaren werden door de universiteiten en in de Akademische Raad overgenomen en onze eis van volledige intrekking van de duizend-guldenwet werd onderstreept door de universiteiten en de Akademische raad, door zich uit te spreken voor terugkeer naar de oude situatie. Toen Klein zag dat zijn praatjes niet al te veel aansloegen en zelfs de universiteiten zich uitspraken voor volledige intrekking van de f 1.000,-wet probeerde hij de boycot te breken door middel van de kinderbijslag (kba) en hij kwam eveneens met de mededeling dat het nieuwe studiefinancieringsstelsel niet voor september 1975 ingevoerd kon zijn. De Raden van Arbeid kregen in een gesprek met Klein te horen dat hij vaste afspraken rond de kollegegeldinzing met de Colleges van Bestuur had gemaakt en op basis daarvan besloten de Raden van Arbeid alleen maar KBA uit te keren op basis van een centraal inschrijvingsbewijs. Deze koppeling, die vorig jaar vergeefs ook door Van Veen geprobeerd was te maken, leek succes te hebben omdat de Raden van Arbeid in eerste instantie besloten alleen maar op basis van het centrale inschrijvingsbewijs de

kba uit te betalen. Maar onder druk van het LOG, dat benadrukte dat er geen vaste afspraken waren met de Colleges van Bestuur en de koppeling van de kba en de kollegegeldbetaling geen rechtsgrond had besloten de Raden van Arbeid voor het lopende vierde kwartaal de kba op basis van de bewijzen die waren verstrekt weer uit te keren. Op dit moment weigeren nog enkele Raden van Arbeid de kba-uitkering op basis van het bewijs dat Groningen geeft. Over deze problematiek zal de GSB de komende week nog een gesprek hebben met het College van Bestuur.

BOYKOT LANDELIJK

delft

Niet alleen via de kba maar ook via uitsluiting van het kiesrecht probeert Klein de boycot te breken. In Delft werd op aandrang van Klein het kiesrecht aan zo'n 2.600 boycotterers geweigerd, waardoor het gevaar bestaat dat er een raad komt die niet

KINDERBIJSLAG

Sommige Raden van Arbeid maken moeilijkheden over de kinderbijslagbewijzen. In een overleg tussen het LOG en de Vereniging van Raden van Arbeid is ons echter toegezegd dat de bewijzen geldig zijn, in elk geval voor het 4e kwartaal van '1973. Weigert een Raad van Arbeid je kinderbijslagbewijs, stuur het dan nogmaals op, en als er dan nog moeilijkheden zijn, kom dan even langs op het GSB-kantoor, Visserstraat 56, tel.134888

representatief voor de studentengeleding kan worden geacht, omdat zo'n 50% van de studenten door deze manoeuvre van Klein uitgesloten worden.

Wanneer een voorstel van de studentenvakbond in Delft om de verkiezing van de studentengeleding trapsgewijs te laten verlopen door de behoudende kiesvereniging Democratisch Centrum geweigerd wordt zal de studentenvakbond harde acties gaan voeren om de democratische rechten van de studenten veilig te stellen.

amsterdam (vu)

Aan de VU zijn de acties in het kader van de boycot weer in alle hevigheid opgevlaid. Het rechtse College van Bestuur aldaar probeerde door middel van de koppeling van de examens aan de kollegegeldbetaling op grond van een

archaisch artikel in het VU-reglement de boycot aldaar te breken. Door de voortdurende acties van de studenten werd het college keer op keer gedwongen de toepassing van dit artikel op te schorten. In de tussentijd hadden vele fakulteitsraden zich te-

gen de controle en de toepassing van dit artikel uitgesproken. Maar op basis van 'n ander artikel in dit reglement, dat het personeel daar werknemers zijn en het CvB de werkgever, werd door het CvB een dienstbevel uitgevaardigd, dat het personeel tot controle dwong.

Tevens dreigde het College van Bestuur de fakulteitsbesluiten die zich tegen de controle uitspraken weer op basis van hetzelfde reglement ter vernietiging voor te dragen aan de U-raad. Deze maatregelen stuitten op grote verontwaardiging en weerstand bij het personeel zowel als bij de studenten en in de afgelopen week gingen de VU-studenten tot de bezetting over van de hele sociale fakulteit (drie gebouwen) en de fakulteit der economie, om hun verontwaardiging te tonen over de ondemokratische houding van het College van Bestuur in haar poging de boycot te breken. Het College van Bestuur dreigde toen het hele onderwijs op te schorten als de studenten de bezettingen niet stopten, om zodoende de studenten onderling tegen elkaar uit te spelen en de boycotterers de schuld te geven van het staken van het onderwijs. Maar ondanks het feit dat Klein ingrijpt op het reglement van de Universiteit van Amsterdam door daar zijn goedkeuring aan te onthouden omdat het niet volgens de WUB zou zijn, zwijgt hij als het graf bij deze toepassing van een reglement aan de Vrije Universiteit, dat op bepaalde punten geheel strijdig is met de WUB. Maar dat is in het geheel niet verwonderlijk omdat de verscherping van de kollegegeldbetaling door de koppeling aan het examens afleggen eveneens terug te vinden is in het f 500,-voorstel dat door alle universiteiten behalve de VU werd af-

gevozen.

stand van zaken

Op dit moment zijn de nieuwe studiefinancieringsplannen van Klein al gedeeltelijk bekend. Deze plannen die, zoals al eerder gesteld werd, niet doorgevoerd worden kunnen voor september 1975, houden ondanks de toezegging van Klein dat de f 500,- een overgangsmaatregel zou zijn, geenszins de afschaffing van de kollegegelden in. Maar de situatie rond de kamerbehandeling van de f 500,- is er niet rooskleuriger op geworden. De oliecrisis heeft een golf van matigingsverhalen doen opgaan. Tegelijkertijd vliegen de prijzen onder invloed van deze schaarsteverhalen omhoog. De grote profiteurs van deze verhalen zijn de grote ondernemers, die de huidige 'schaarste' gebruiken om hun prijzen en winsten op te voeren. Maar de matigingsverhalen slaan ook terug op de studenten. Niet alleen dreigen onder invloed van de stijging van de olie prijs de huren van de met olie gestookte studentenflats omhoog te gaan met zo'n f 15,- in de maand, de energiekrisis heeft ook gevolgen voor de kamerbehandeling van de kollegegelden. Onder invloed van de matigingsverhalen en het daardoor offers moeten brengen door de bevolking, kunnen deze verhalen gemakkelijk overgeplant worden op de studenten. En dan zullen wij in de tijd van offers brengen het offer van de duizend gulden moeten brengen. Maar anderzijds bestaat de kans dat Klein in de huidige omstandigheden de konfrontatie met de kamer niet aandurft. Mede gezien het feit dat vorige week bij de begrotingsbehandeling de invloed van de oude regeringspartijen op de progressieven in dit kabinet duidelijk werd. De voorstellen van de regering kwamen alleen er maar door de dreiging van het aftreden van dit kabinet door. Als Klein in februari de konfrontatie met de kamer niet aandurft komt dit erop neer dat voor dit jaar de f 1.000,-wet onverkort gehandhaafd blijft omdat de eerste termijn eind februari verstreken is.

Max.

NAIT SOEZ'N

verschijnt tweewekelijks.
Abonnementprijzen:
f14,-; incl. GSB en Student
f15,-; los abonnement.
Visserstraat 56, tel.134888
MEDEWERKERS
Ruud Kunnen/Willem Kerkhoven/Ruud Abeln/Jan Sierts
Wierenga/Bertho Mera/Max de
Ruiter/Jan de Vries/Jack
Hofman/Pans van der Veen/
Hans Akkermans/Jan Fokkema

druk: Sighting
drukkerij
C. Regenboog

VERZET TEGEN, IN EN VOOR DE WUB

OVERZICHT VAN DE DEMOKRATISERINGSSTRIJD

Klein wijst het bestuursreglement van de Universiteit van Amsterdam af, Broekmeyer doet een aanval op de demokratisering, konflikten om de instelling van vakgroepen. De demokratisering van de universiteiten staat volop in de belangstelling. Den Haag wil hem ondermijnen met zijn herstructureringsplannen, studenten knokken er voor goed onderwijs, hobbyistische hoogleraren willen alleen de inhoud van het onderwijs bepalen.

In de komende Nait Soez'ns zal nader op deze zaken worden ingegaan. In dit nummer een globaal overzicht van de ontwikkelingen sinds 1968.

De demokratisering van de universiteit is een van de oudste strijdpunten van de studentenbeweging. Het begon vooral in 1968 toen het rapport-Maris verscheen. In dit rapport werd een strenge hiërarchische structuur voorgesteld, met aan de top een 3-manspresidium dat alleen verantwoording aan de minister verschuldigd zou zijn. Het presidium zou het beleid t.a.v. onderwijs, onderzoek en beheer moeten bepalen, en zou de dekanen van de fakulteit moeten benoemen. De dekaan plus enkele sektievoorzitters zouden het fakulteitsbestuur vormen; sekties zouden in vakgroepen worden onderverdeeld. Iedereen zou verantwoording verschuldigd zijn aan een hoger orgaan en het presidium zou in het beleid van lagere organen mogen ingrijpen. Vanuit de universiteiten kwam een golf van kritiek en verzet, zowel van de kant van de studenten als van het wetenschappelijk en technisch-administratief personeel. Het plan Maris werd door de studenten (SVB) aangegrepen om eisen aan de demokratisering te stellen:

"medebeslissingsrecht van alle groepen op alle nivo's" en verkiezingen voor de in te stellen raden volgens het "one man, one vote" principe. De akties die gevoerd werden om deze eisen kracht bij te zetten waren indrukwekkend. De vele demonstraties, meetings en bezettingsakties kregen een hoogtepunt met de bezettingen van de Tilburgse Hogeschool en het Amsterdamse Maagdenhuis.

eiland

De demokratisering van de universiteit werd in die tijd niet als doel op zich gezien. De toenmalige studentenoppositie verkeerde in de veron-

derstelling dat vanuit een "demokratisch eiland in een ondemokratische maatschappij" de maatschappij veranderd kon worden. De bestuursvorming van de universiteiten (het rapport-Maris, maar ook de in juni 1969 verschenen nota-Veringa) kon niet worden losgezien van de plannen van Posthumus (oktober 1968) betreffende de herstructurering van de opleiding. Aan de eisen die de kapitalistische maatschappij stelde, konden de universiteiten niet meer tegemoetkomen: een ingrijpende verandering in o.a. het bestuur van de universiteiten, die hen van hun autonomie zou beroven en in de greep van de bourgeoisie zou brengen, was nodig. De strijd voor de demokratisering van de universiteit was dus een onderdeel van de totale maatschappelijke demokratisering. Hij werd ook

steeds verbonden met de strijd tegen de herstructurering van de opleiding, de plannen van Posthumus die dezelfde bedoeling hadden. Het alternatief was een radenuniversiteit waaraan projektonderwijs plaats zou vinden, zo als uiteengezet in de nota van Boekraad en Van Nieuwstadt (Aantekeningen voor een radenuniversiteit), die evenals de eerste nota Posthumus in oktober 1968 verscheen.

grenzen

Aan de Maagdenhuisbezetting werd echter met grof geweld een eind gemaakt. Voor de studentenoppositie was het toen duidelijk dat de autoriteiten al hun machtsmiddelen zouden aanwenden, zodra de eisen te ver gingen en de aktie te zeer een bedreiging voor de status quo werd. In de discussie die volgde, werd gesproken over "de grenzen van de demokratisering" en van de studentenoppositie. De aktiemiddelen die de studenten ter beschikking stonden konden wel een zekere politisering teweeg brengen, maar waren ontoereikend om van de studentenoppositie een waarlijk revolutionaire kracht te maken.

De discussie spon zich vervolgens toe op de klassepositie van de student, die eerst bepaald moest worden voordat er een juiste strategie kon worden vastgesteld. Dit leidde ertoe dat sommigen de universiteit verlieten om in de fabrieken de revolutie voor te bereiden, en anderen zich terugtrokken in de fakulteiten en in de avonduren op duistere zolderkamertjes zich verdiepten in de werken van Marx, Engels, Lenin en Mao met de bedoeling een socialistische wetenschap van de grond te krijgen. De studentenbeweging beleefde een impasse, en het was voor Veringa nietmoelijk in juli 1970 zijn WUB door het parlement aangenomen te krijgen.

groningen

De ontwikkeling in Groningen verschilde van de landelijke. In Amsterdam aan de Gemeentelijke Universiteit was een zgn. staf-plan voor de demokratisering van de universiteit ontworpen. Hoewel dit plan zelfs door de Amsterdamse gemeenteraad was goedgekeurd, werd het door Veringa afgewezen: ook de GU moest onder de WUB vallen. Het Amsterdamse stafplan werd echter door enkele Groningse aktivisten mee naar Groningen genomen en vormde de basis voor de eisen die de toenmalige Gronstra (vorig jaar gefuseerd met de GSb) aan de demokratisering van de Universiteit stelde. Na een massale meeting (1.300 man in de Martinihal) in februari 1970 en de daaropvolgende onderhandelingen kwam de Tussentijdse Bestuursvorm (TBV) tot stand. Het "tussentijdse" sloeg niet op het feit dat de WUB ook eens voor Groningen zou gaan gelden, zoals De Brauw meende, maar op het feit dat na een evaluatie de bestuursvorm

verbeterd zou moeten worden. Voor de Gronstra was het vooral een strategisch motief om met de TBV in zee te gaan: de Groningse bestuursvorm moest een wapen in de strijd tegen de nota-Veringa worden.

boycot

In juli 1970 werd de WUB door het parlement aangenomen. De eerste verkiezingen voor de universiteitsraden werden door de grondraden en de opkomende politieke vakbonden geboycot. De WUB werd principieel afgevoerd; de eisen die in de demokratiseringsakties van 1969/1970 waren gesteld, waren niet ingewilligd. Van "medebeslissingsrecht van alle geledingen op alle nivo's" was geen sprake, noch van verkiezingen volgens "one man, one vote". Daarnaast was er echter nog een belangrijk argument, nl. dat het werk in een U-raad pas zinvol kan zijn als het kan steunen op massa-aktie, waarvoor een sterke organisatie van studenten noodzakelijk is. Immers, de universiteiten waren wel door de WUB overmand, maar het onderwijs werd bedreigd door een wet-Posthumus, door bezuinigingen, door McKinsey en door een studentenstop. Het werk in raden kon niet met succes gedaan worden als er door de studenten en door tap en staf niet massaal zou worden opgetreden tegen de dreigende verslechtingen van het onderwijs. De studentenvakbonden zijn met name in de 1.000-guldenstrijd krachtige organisaties geworden, reden om dit jaar wel aan de U-raadsverkiezingen deel te nemen.

politieke vakbond

Het bovenstaande geeft al aan dat er een heroriëntering van de WUB en de demo-

de raad is het
... verlengstuk van ...
de aktie

kratisering heeft plaatsgevonden. Het abstracte idee dat vanuit een democratische universiteit de maatschappij en met name het beheer van de produktiemiddelen kan worden gedemocratiseerd is losgelaten. De politieke vakbond van studenten realiseert zich dat slechts door konkrete akties maatschappelijke veranderingen kunnen worden bereikt, en dat studenten met hun akties beperkt zijn tot de universaliteit. Door verbanding van de akties die de studenten voeren met die van andere groeperingen krijgt de strijd een grotere maatschappelijke betekenis.

De GSB zit als politieke vakbond van studenten in de U-raad en raden op fakultair nivo. De raden zijn de plaatsen waar de besluiten worden genomen, die de belangen van de geleidingen (studenten, tap en staf) raken, maar -en dat is minstens zo belangrijk- tevens zijn de raden plaatsen van waaruit eisen aan de regering, bijv. t.a.v. de bezuinigingen kunnen worden gesteld. Die eisen zijn krachtiger, naarmate de akties krachtiger zijn, en naarmate de studenten, tap en staf een krachtiger eenheid op basis van gezamenlijke belangen, vormen.

En juist dat wordt de laatste maanden tot stand gebracht. De druk van de akties en de raden op de Akademische Raad en de kommissie Wiegiersma heeft tot de laatste nota-Wiegiersma geleid, het succes van de 1.000-gulden-aktie is een tweede voorbeeld.

De WUB blijkt op top-nivo een wapen in de strijd tegen de herstrukturering van het W.O. in de meest ruime zin van het woord te zijn. Dat wapen zal krachtiger zijn naarmate de WUB verder gedemocratiseerd wordt. En het is niet alleen een wapen dat de studentenbelangen beschermt, maar ook de belangen van tap en staf, mits het eendrachtig wordt gehanteerd, zoals in Groningen.

rk

Bij sociologie bestaat een groep vrouwelijke studenten, waarover in het algemeen nogal wat onduidelijkheid bestaat. Onduidelijkheid zowel over de opvattingen en activiteiten als over de relatie van de groep tot de GSB. In dit artikel gaat de Vrouwengroep Sociologie op deze zaken in.

VROUWENGROEP SOCIOLOGIE

De Vrouwengroep Sociologie bestaat nu ruim een jaar en in dat jaar is zij meermalen inzet geweest van heftige discussies. Er waren mensen - jongens en meisjes - die het bestaansrecht van zo'n groep betwistten, waarbij argumenten werden gebruikt als "een heleboel jongens zitten met dezelfde problemen" en "het leidt de aandacht maar af van de werkelijke problemen". Er waren ook mensen die het met ons eens waren dat het hoog tijd werd dat vrouwen aan hun eigen bevrijding gingen werken, al was het dan ook de bevrijding van een stuk psychische onderdrukking. Nu er dan kort geleden een interview met twee leden van onze groep in de UK heeft gestaan en een daaruit gedestilleerd, nogal verdraaid stukje in de Volkskrant, waarin kritiek wordt geuit op de houding van sommige GSB-ers t.a.v. de Vrouwengroep en op de positie van de vrouw in de GSB: een positie die nog in veel opzichten bepaald wordt door een traditioneel man-vrouw rolpatroon, leek het ons tijd worden ons standpunt over deze zaak eens uiteen te zetten in Nait Soez'n. Om misverstanden te voorkomen willen we hierbij opmerken, dat alle leden van onze groep aktieve GSB-leden zijn, de één wat meer, de ander wat minder en dat wij allemaal het politieke vakbondkoncept onderschrijven, maar dat we als groep buiten de GSB staan, omdat we van mening zijn dat er geen aparte materiële belangen van vrouwelijke studenten zijn.

De vrouwengroep Sociologie is een jaar geleden ontstaan, doordat een aantal vrouwen in de GSB-afdeling sociologie zich bewust geworden waren van de traditioneel vrouwelijke rol, die zij toch nog altijd in hun studie, maar ook in hun vakbond speelden:

"Er studeren nog steeds veel minder meisjes dan jongens, veel meer meisjes dan jongens breken hun studie voortijdig af, de man-vrouwrol zet zich in studie- en specialisatiekeuze door (jongens studeren exacte, bèta-wetenschappen, meisjes studeren alfa en gamma-wetenschappen; jongens kiezen arbeids- en organisatiesociologie, meisjes kiezen gezinssociologie), in bestuurlijke, politieke en

studie-inhoudelijke activiteiten spelen meisjes nauwelijks een rol van betekenis. Van een expliciete stellingname en eigen initiatieven binnen een organisatie of groep is vrijwel geen sprake. Een klein deel van de vrouwelijke studentbevolking sluit zich aan bij een strijdorganisatie van studenten, waar hun inhoudelijke inbreng klein is en hun participatie zich over het algemeen beperkt tot het passief bijwonen van vergaderingen en bijeenkomsten en het doen van uitvoerend werk. De rest studeert alleen maar ijverig, niet omdat ze het allemaal zo interessant vinden maar omdat ze plichtsgetrouw doen wat het studieprogramma en de docent hen voorschrijft. Bij dit alles spelen de houding van de omgeving (thuis, medestudenten, docenten, vrienden en vriendinnen) en de vrouwelijke

konditionering überhaupt een essentiële rol" (uit: brief aan vrouwelijke leden van de Fronte-GSB, 1-11-1972).

Voor wie zijn ogen over het algemeen open heeft zijn dit natuurlijk niet te loochenen feiten, welke zijn terug te voeren op het even onloochenbare feit, dat vrouwen al sinds eeuwen tweederangswezens zijn voor wie opleiding, beroep, politieke, kulturele en maatschappelijke activiteiten nu eenmaal niet bestemd waren. In die zin was de vrouw een volstrekt a-maatschappelijk wezen, dat slechts met de grootste schroom een stap deed in de haar vreemde en vijandige mannenwereld. De scherpste kantjes van dit beeld zijn er voor bepaalde groepen vrouwen in Europa, Rusland, en de VS wel af: voor mil-

joenen vrouwen over de hele wereld, ook hier in Nederland, is dit beeld nog steeds bittere werkelijkheid.

Vrouwelijke studenten, dat wil zeggen vrouwen uit over het algemeen toch al gegoede milieus die alle barrières tot en met die van het wetenschappelijk onderwijs hebben genomen, horen zeker tot één van de meest bevrijde en geëmancipeerde groepen onder de vrouwen: zij zijn in staat een hooggekwalificeerde opleiding te volgen, zij wonen vaak zelfstandig, zij nemen op het gebied van studie, hobby's en relaties hun eigen beslissingen, enz.. En toch kan men zelfs van deze groep zeggen dat zij op veel gebieden achter blijft bij de mannelijke studenten, passiever is, minder naar buiten treedt. Hier is geen sprake meer van materiële achterstelling: in die zin zijn er ook geen aparte belangen van vrouwelijke studenten, maar er is wel de vrouwelijke konditionering en de vaak subtiele bevestiging en versterking daarvan door de buitenwereld, die het de meeste van ons onmogelijk maakt op politiek, sociaal en cultureel en studieinhoudelijk terrein gelijkwaardig aan jongens te functioneren. De vrouwengroep Sociologie is vanuit deze achtergrond opgericht.

Behalve dat we voor onszelf een analyse hebben gemaakt van het vrouwenvraagstuk door erover te praten en te lezen, ontwikkelen we ook activiteiten naar buiten toe, zoals een kritiek op de analyse van het vrouwenvraagstuk en de onjuiste strategische conclusies daaruit van de feministische groep Paarse September (enkele leden ervan zijn student en uit de ASVA getreden omdat het een "mannenorganisatie" zou zijn), het opzetten van een doktoraal bijvak sociaal-economische geschiedenis in de vorm van een projekt over de vrouwenarbeid, het participeren in de opzet van een Vrouwenhuis, waarbij het in de bedoeling ligt dat dit initiatief vooral wordt ondersteund door grote, traditionele vrouwenorganisaties zoals de Bond van Plattelandsvrouwen, de NVV-vrouwen, etc..

Vrouwengroep Sociologie

IN DE STRIJD VOOR GRATIS ONDERWIJS

STUDENTENVOORZIENINGEN BITTERE NOODZAAK

Het bestaan van studenten-voorzieningen en de strijd die de GSB voor hun behoud voert, is een geliefkoosd mikpunt voor de aanvallen van allerlei GSB-kritici. In de vorige Nait Soez'n is door Thewis Wits reeds op heldere wijze de engheid van die GSB-kritici uiteengezet. Dit artikel gaat nader in op de verwijten van "elitair en enge belangenbehartiging" op het punt van de studentenvoorzieningen. Ook hier geldt dat onze critici blijken te geven van een onjuist inzicht in de eisen die in de strijd voor het gratis onderwijs gesteld moeten worden, en dat de engheid die de GSB toegedacht wordt eerder van toepassing is op onze critici. Met hun opvattingen spelen zij juist de bezuinigingspolitiek van de achtereenvolgende regeringen in de kaart. Om dit aan te tonen is het noodzakelijk de historische ontwikkelingen in het onderwijs, het regeringsbeleid en het maatschappelijk karakter waarbinnen deze ontwikkelingen plaatsvinden te behandelen.

ekonomische achtergrond

In de loop der eeuwen heeft de wetenschap zich een steeds belangrijker plaats in het ekonomische produktieproces verworven. In de afgelopen decennia is er een extra-snelle verwetenschappelijking van het produktieproces opgetreden. We kunnen hier zelfs wel spreken van een kwalitatieve verandering: was vroeger het wetenschappelijk onderzoek voor een groot deel het werk van individuen, na de Tweede Wereldoorlog met name kwam daarvoor de georganiseerde industriële research in de plaats, welke tegenwoordig een noodzakelijke voorwaarde is geworden voor het voortbestaan van de grootindustrie. Een essentieel punt is verder dat deze belangrijke positie niet alleen beperkt blijft tot de natuurwetenschappen, maar zich ook uitbreidt naar bv. de sociale wetenschappen, zij het soms langs indirecte weg via sectoren als het onderwijs. Daarom hadden de monopolies na de WO II het grootste belang bij een snelle schaalvergroting van het wetenschappelijk onderwijs en onderzoek,

De grotere behoefte aan wetenschappelijk geschoolden kon echter niet meer opgevangen worden door de rijke klasse, zoals tot dan toe het geval was, maar het was noodzakelijk geworden om meer mensen uit de lagere inkomensgroepen te rekruteren voor de universiteit. Met andere woorden, de ekonomische ontwikkeling zorgde ervoor, dat de monopolies zelf belang kregen bij een zekere externe demokratisering van het universitaire onderwijs.

Voor deze uitbreiding dienden de financiële voorwaarden geschapen te worden; dat is de ekonomische achtergrond van de vernieuwing van het beurzenstelsel en de instelling en uitbreiding van de studentenvoorzieningen welke in de vijftiger jaren door de overheid tot stand werd gebracht. Maar dat is tevens de achtergrond van het aanvullende, charitatieve karakter van het beurzenstelsel en de studentenvoorzieningen: de ouders moeten in eerste instantie voor de studiekosten opdraaien, pas als het te gek zou worden springt het rijk bij. Het beurzenstelsel en de studen-

te jaren steeds meer verstrikken in crises, monetaire en allerlei andere. Daarom hebben de concerns nu belang bij het drukken van de uitgaven voor het onderwijs, bij de afwenteling van de financiële lasten op de bevolking en bij een versterkte greep op de wetenschappelijke opleidingen.

Om deze reden wordt er bezuinigd op het onderwijs, worden studentenstops ingesteld, poogt men Posthumus en McKinsey in te voeren. Om dezelfde reden verslechtert men het beurzenstelsel, breekt men de studentenvoorzieningen af, is de f 1000,- wet er door gesleept en hangen de rentedragende studieleningen ons boven het hoofd. De behoeften van het bedrijfsleven zijn echter niet de belangen van de bevolking. De bevolking heeft belang bij de volledige externe demokratisering van het wetenschappelijk onderwijs. De resultaten daarvan betekenen (of kunnen dat althans betekenen) voor de bevolking het verhogen van het levenspeil door de wetenschappelijke ontwikkeling (de bestrijding van honger

tenvoorzieningen zijn door hun aanvullende en charitatieve karakter niet geschikt en ook niet bedoeld voor een volledige externe demokratisering van het wetenschappelijk onderwijs, maar fungeren slechts als reguleerder voor de aantallen academici die het bedrijfsleven nodig heeft.

externe demokratisering

De vraag naar academici van het bedrijfsleven is echter niet onbegrensd. Zeker niet nu de concerns zich de laat-

en ziekten, het verdwijnen van zwaar werk door mechanisatie en automatisering), een verhoging van het kulturele en politieke nivo, welke van belang is bij de versterking van de strijd voor haar belangen, en niet in de laatste plaats de mogelijkheid tot een beter en zekerder bestaan door het verwerven van een goede kwalifikatie. Als de wetenschap dergelijke resultaten niet heeft en in dienst gesteld wordt van moord en uitbuiting, dan ligt dat niet aan de wetenschap zelf maar aan de nachtsverhoudingen waarbinnen de wetenschap bedreven wordt. En die kunnen alleen

gewijzigd worden als de bevolking daarvoor in actie komt, en als onderdeel daarvan haar greep op het onderwijs versterkt door het eisen van een volledige externe demokratisering. De bevordering van de externe demokratisering houdt in dat allerlei drempels, die mensen belemmeren deel te nemen aan het onderwijs uit de weg geruimd moeten worden. Aan het bereiken van het perspectief van de volledige externe demokratisering moet de GSB als politieke vakbond van studenten een actief aandeel leveren door het slaan van steeds grotere bressen in de financiële en andere barrières die een goed en gratis onderwijs voor iedereen verhinderen.

hoger levenspeil

Een belangrijk onderdeel van deze strijd voor het gratis onderwijs zijn de akties voor een hoger levenspeil, de inkomensakties van studenten. Waarom? Willen de lagere inkomensgroepen zonder moeite deel kunnen nemen aan het wetenschappelijk onderwijs, dan zijn de financiële mogelijkheden daartoe veelal beslissend. Door het niet kunnen opbrengen van de hoge kosten van studie en levensonderhoud vanwege de hoge kollegegelden en de lage beurzen en de slechte sociale voorzieningen en de vooruitzichten van latere hoge schulden, zullen velen niet eens over het volgen van een universitaire studie denken. En zelfs wanneer ze er wel aan beginnen blijkt dat de financiële problemen niet gering zijn en vaak leiden tot vertraging of voortijdig staken van de studie. Daarom is het noodzakelijk dat de GSB strijdt tegen kollegegelden en leningen, voor hogere beurzen en goede sociale voorzieningen voor de studenten, met andere woorden voor een hoger levenspeil van de studenten. Maar op dit punt beginnen de GSB-kritici zich te roeren en maken een hoop misbaar: "Ja, maar studentenvoorzieningen voor de studenten, die zijn elitair!" Zo iets verkondigde De Brauw ook al, toen hij het mes zette in de financiën voor het wetenschappelijk onderwijs. Hij presteerde het zelfs het inschrijfgeld te verhogen tot f 100,- met het argument dat de studenten meer moesten gaan betalen voor hun eigen voorzieningen, en tegelijk de afbraak van de SV te laten doorgaan. Maar voor zover genoemde opvatting niet een simpel bezuinigingsmoesje is, getuigt zij toch van een eng blikveld en weinig realisme, dat de strijd voor externe demokratisering niet bevordert maar alleen afremt. Dergelijke critici

zijn het meestal wel eens met de strijd voor het gratis onderwijs, met de akties tegen de f 1.000,-- en voor verhoging van de beurzen, doch vinden tegelijkertijd dat de studentenvoorzieningen geen bestaansrecht hebben en maar geïntegreerd moeten worden. Omdat het juist voeren van de inkomensakties zeer belangrijk is in de strijd voor het gratis onderwijs, moeten we dit standpunt aan een nadere beschouwing onderwerpen.

tegen afbraak s.v.

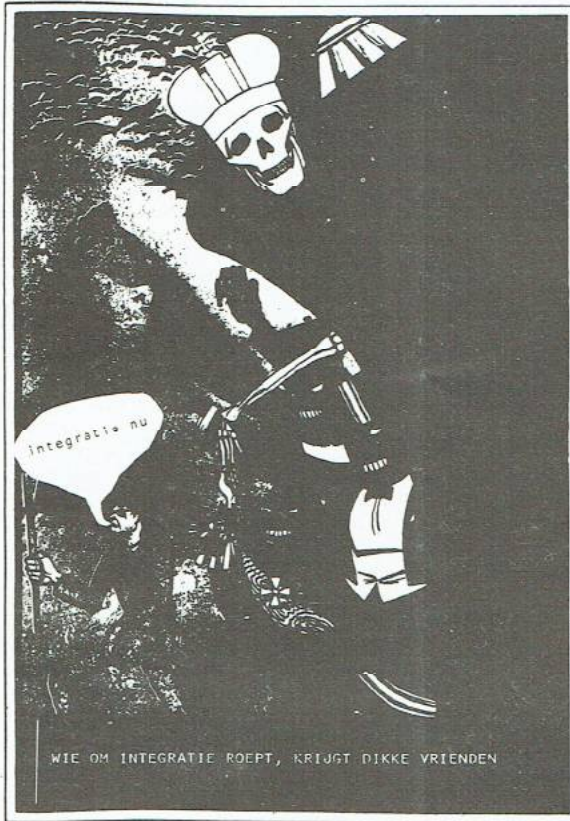
De laatste jaren wordt er drastisch bezuinigd op zowel het beursstelsel als op de studentenvoorzieningen. Sinds 1966 is het beursmaximum diverse honderden guldens achtergeraakt op het prijspeil, de LBO-schalen (het bedrag dat ouders van hun inkomen voor zichzelf mogen houden, en dus niet hoeven te besteden aan hun studierend kind) zijn vanaf hetzelfde jaar met bedragen van zo'n f 1.000,-- à f 2.000,-- achtergebleven op de loonontwikkeling. Dat betekent een ernstige achteruitgang van de uitgekeerde toelagen: elke cent die het maximum en tegelijk de LBO-schaal achterblijft, betekent volgens de normen twee centen minder in de toelage. Het is dus droevig gesteld met de beurzen: door de slechte normen wordt er van de ouders én hun kinderen een financieel offer gevraagd dat zij niet kunnen opbrengen. Tegelijkertijd echter krijgen de studentenvoorzieningen ook te weinig geld. Bij de UGD is er een ernstig personeelstekort: zo moeten bijv. 2,5 artsen nu zowel kuratieve als preventieve hulp bieden, terwijl volgens de UGD zelf alleen al voor de preventieve en sociaal-geneeskundige taken 3 artsen nodig zijn (voor meer informatie zie het UGD-rapport van de GSB en het interview in de UK van 5-12-1973). En dat terwijl de gezondheidszorg voor studenten slecht en duur is. Het ziekenfonds is onbetaalbaar en de SSGZ, die ook nog een forse premie van f 270,- heeft, vergoedt geen tandartskosten en heeft een eigen risico van f 50,- voor huisartsenhulp. De UGD is de enige instantie waar je gratis terecht kunt voor huisartsenhulp, maar alleen overdag op werkdagen. Deze beperkte huisartsenhulp is niet alleen lastig voor de student, maar ook, medisch gezien, niet verantwoord. De mensa-subsidie bedraagt op dit moment slechts 30 cent per maaltijd, terwijl dat in 1957 maar liefst 50 cent was, waardoor de prijzen in deze periode meer dan verdrievoudigd zijn. Verder bestaan er plannen om over een paar jaar de subsidie helemaal stop te

zetten, en traineert het ministerie de bouw van de zo noodzakelijke algemene mensa in Groningen. Het dekanaat kampt met te weinig personeel. De flathuren van de SSH zijn dit jaar weer met 8,3% verhoogd, met als enige reden, dat het beursmaximum ook opgetrokken is. Dat betekent dat, wanneer je een verhoging van je toelage krijgt (hoewel dat door de achterblijvende normen vaak niet eens gebeurt), deze verhoging weer grotendeels

UGD-aktie, de mensa- en de huur-inkomensaktie; deze akties tegen de snelle prijsstijging van de primaire levensbehoeften zijn een essentieel onderdeel van de strijd voor een betere inkomenspositie, voor een hoger levenspeil voor de studenten en daarmee voor het gratis onderwijs voor iedereen. De opvatting, dat je wel voor een hoger inkomen mag vechten maar niet voor het behoud van de studentenvoorzieningen, miskent het feit, dat de strijd voor inkomensver-

geren er niets beter van worden. Ja, zelfs alleen maar slechter, omdat na afbraak van de SSH ook voor hen de mogelijkheden voor een beter huisvestingsbeleid in belangrijke mate afgesneden zijn. De HBO-ers en de werkende jongeren zouden niet meer de mogelijkheid hebben zich aan de WO-studenten op te trekken door gelijkwaardige voorzieningen te eisen, en het zou toch een domme illusie zijn te veronderstellen dat Van Dam na eerst de SSH afgebroken te hebben en gezegd te hebben dat de studentenhuren toch al zo laag zijn, vervolgens in grote getale goede en betaalbare kamers zou gaan bouwen voor alle jongeren. Daarom is het niet slechts in het belang van de studenten te strijden tegen afbraak van de studentenvoorzieningen, maar ook in het belang van HBO-ers en werkende jongeren. Een aardig voorbeeld van het aantrekken van de strijd van andere groeperingen is het volgende. De lonen bij het openbaar vervoer in Amsterdam lagen aanzienlijk hoger dan die in Rotterdam en andere steden. Daarom werd door de overheid gepoogd om deze lonen te drukken naar het peil van de andere steden. Terecht werd dit door de Amsterdammers niet gepikt, en men kwam in Rotterdam en andere steden juist in aktie voor optrekking tot het Amsterdamse peil. Men begon niet te roepen dat de Amsterdammers bevoorrecht, geprivilegeerd en elitair waren, maar men voerde aktie en de strijd werd enige tijd geleden met volledig succes bekroond. Zo heeft dat gewerkt bij buschauffeurs en zo moet dat ook functioneren bij jongeren. Het is dus inderdaad juist om te stellen dat de beweging, dat strijd voor behoud van de studentenvoorzieningen elitair is, in flagrante tegenspraak is met feiten en opgedane aktie-ervaring, en alleen maar de Haagse bezuinigers in de kaart speelt. Deze opvatting miskent de noodzaak van een goed levenspeil van studenten als voorwaarde voor de externe demokratisering, miskent dat akties voor inkomensverbetering en tegen prijsverhoging een ondeelbaar geheel vormen, en miskent dat verbetering van onze positie ook de akties van HBO-ers en werkende jongeren ten goede komt. En als we opvattingen huldigen die de feiten miskennen, maken we het voor onze tegenstanders een stuk eenvoudiger om allerlei verslechtingen door te voeren. Daarom: in aktie voor een hoger levenspeil, voor meer en hogere beurzen, en tegen afbraak van de studentenvoorzieningen!

Hans Akkermans.

verloren gaat aan allerlei prijsverhogingen, o.a. van de SSH-huren, de mensaprijzen en de ziektekostenverzekeringen. Hieruit volgt dat door de afbraak van de studentenvoorzieningen een extra aanslag wordt gepleegd op de toch al smalle beurs van de student, en daarmee een extra aanslag op de externe demokratisering en het gratis onderwijs. Daarom moeten wij de strijd aanbinden voor zowel een hoger inkomen als tegen afbraak van de studentenvoorzieningen. Doen we dat niet, dan scheppen wij de mogelijkheid voor de regering om met de ene hand via de studentenvoorzieningen terug te nemen, wat met de andere hand gegeven is in de beurs. En daarmee komt het gratis onderwijs geen stap naderbij. Wat dit betreft zitten we in dezelfde positie als andere delen van de bevolking, die tegelijk in strijd staan voor een hoger loon en tegen de verhoging van de milieubelasting en de huurharmonisatie. Want zo moet de strijd tegen afbraak van de studentenvoorzieningen beschouwd worden: als een terechte strijd tegen de prijsopdrijving van elementaire levensbehoeften. Dat is het grote belang van de sociaal-akties als de

betering onlosmakelijk verbonden is met de akties tegen prijsverhogingen. Hoe integratiefilosofieën in de praktijk werken is wel gebleken bij de gezondheidszorg: de UGD werd afgebroken onder invloed van de integratie-opvattingen, terwijl er niets voor in de plaats kwam (integendeel, de SSGZ ging alleen maar sneller in premie omhoog) en terwijl tegelijk het beursbeleid verslechterde. Een ander voorbeeld zijn de plannen van Klein en Van Dam om de SSH te integreren in de volkshuisvesting. In het kader van een te ontwikkelen bouwbeleid voor jongeren wil dit duo de SSH afbouwen. Allereerst zou de afbraak van de SSH voorafgaan aan het te ontwikkelen bouwbeleid, waar weinig konkrete en goede plannen voor bestaan. Ten tweede wenst Van Dam bij zijn plannen geen enkele rekening te houden met de specifieke huisvestingsbehoefte van de jongeren en zegt hij zelfs ronduit, dat de studentenhuren toch al zo laag zijn. Een verdere analyse van deze integratieplannen leert, dat de studenten er alleen maar op achteruit gaan en de HBO-ers en werkende jon-

UIT DE BELEIDSRAAD EN DE GROEPEN

seminar

De 14, 15 en 16e december vindt het GSB-seminar plaats. Aan de orde zullen komen een evaluatie van de akties van de afgelopen tijd en verder zullen de taken voor het komende kwartaal besproken worden. Vrijdag vindt er een discussie plaats over de boycot/inkomensakties aan de hand van het verloop van de aktie tot nu toe, zaterdag komen de bezuinigingen, de herstructurering, de demokratisering en het buitenlandbeleid aan de orde. De zondag zal in het licht staan van verdere versterking en verbreding van de or-

ganisatie en zullen de positie en funktie van Nait Soez'n, het pakket en de opvang van nieuwe mensen c.q. eerstejaars aan de orde komen. Voor dit seminar is een aantal diskussiestukken geschreven. Deze zijn opgenomen in LOKOMOTIEF no.5, dat voor f1,50 op het GSB-kantoor verkrijgbaar is.

Plaats waar dit zich allemaal afspeelt: vrijdag: gebouw studentenvoorzieningen; zaterdag en zondag in het VERA-gebouw. Aanvang: 10.00 uur.

geschiedenis

Twee weken geleden zijn er op de afdeling Geschiedenis verkiezingen voor de Afdelingsraad (het hoogste orgaan) en de Instituutsraad (het dagelijks bestuur) gehouden. De afdelingsraad telt 18 zetels, 6 studenten en 6 docentzetels, 1 tapzetel (die al enkele jaren vakeert) en 5 vrijezetels waarvoor geleidingsvrije verkiezingen worden gehouden.

De Instituutsraad, die verantwoording schuldig is aan de Afdelingsraad, heeft 4 zetels 1 voor de hoogleraar-beheerder (momenteel dhr. Kossmann), 1 voor de staf en 2 voor studenten. De Aktiegroep Activering (AA), die nauw samenwerkt met de GSB, heeft 9 zetels veroverd in de nieuwe afdelingsraad voor het jaar 1974 (5 studentenlijst en 4 vrije lijst). Gekozen zijn: Leo Hagedoorn, Maria Iamers, Paul van Tongeren, Henk van Veen, Eric Harbers, Klaas van Berkel, Herma Verbaan, Wiepie Lont en Piet Hieltjes.

Dit is een winst van twee zetels. Voor de Instituutsraad zijn verkozen Hans Boer en Wim Jonkman. De doelstellingen en het programma van de AA zijn neergelegd in het "Manifest van de AA". Enkele punten hieruit

zijn: de afwijzing van Posthumus, de WUB en de McKinsey-planning; de invoering van theoretische geschiedenis als volwaardig onderdeel van de geschiedenisstudie en het streven naar een Algemene Vergadering als hoogste orgaan. Dit laatste houdt natuurlijk in, dat de AA in de huidige situatie de Afdelingsraad wil beschermen tegen uithreiding van de macht van de Docentenraad. Dit wenst de AA te doen door afschaffing van deze Docentenraad. De activiteiten van de AA beperken zich natuurlijk niet tot het louter functioneren in raden. De informatie en aktivering van de gehele instituutsbevolking neemt dan ook een voorname plaats in bij de realisatie van het programma van de AA.

u-raad

hoe koud het was en hoe lang

Het radenwerk is ook niet alles, dit kon men konkluderen na de U-raadsvergadering van 23 november. Zo'n 7½ uur hebben de U-raadsleden om een al dan niet terecht vermeend energietekort in de kou zitten vergaderen. Tot overmaat van ramp mocht in de koude aula ook niet gerookt worden. De vergadering zelf was zeker de minst boeiende van de afgelopen maanden. Uitgezonderd de algemene beschouwing van GSB-zijde over de Memorie van Antwoord (Posthumus) waren er weinig hoogtepunten. Het geheel had trouwens meer weg van een tweede kamervergadering - compleet met in de wandelgangen rokende en krantenlezende raadsleden, die zich bij een stemming ijlings naar hun plaatsen terugbegaven - dan op een fatsoenlijke U-raad. Al met al vierde de gezapigheid hoogtij.

Absoluut dieptepunt was de verkiezing van de nieuwe maatschappijleden. Normaal gesproken zou je bij dit, overigens besloten, gedeelte van de vergadering enige diskretie van de zittende maatschappijleden verwachten, daar zij waarschijnlijk ook ter diskussie zouden staan. De belangstellenden op de gang hadden dan ook met spanning op hun komst aldaar gewacht, helaas tevergeefs, de maatschappijleden bleven waar ze waren en de gang kon tot St. Juttemis op ze blijven wachten.

Over het besloten gedeelte overigens geen woord: dit was geheim en daar weten we dus niets van. Dit alles zal tot in eeuwige dagen in een was van mysterie gehuld blijven. Voor de wachtenden was het echter wel mogelijk iets van

het verloop van de vergadering te volgen, vanwege het feit dat een groot aantal schorsingen nodig waren, waarbij de raadsleden rokend de aula verlieten en zich tussen de wachtenden mengden. Er gebeurde ongeveer het volgende:

14.30 u.: de deuren gaan dicht
15.15 u.: de deuren gaan open.
De raadsleden gaan naar buiten. Er gaat een gerucht dat er wijzigingen in de aanbevelingslijst komen.

Enkele minuten later een fluisterstem: "opnieuw stemmen", het blijkt, dat er U-raadsleden zijn die moeilijkheden hebben gehad met het

paw

13 december seminar van de GSB-afdeling P.A.W.

Hier zullen de akties van het afgelopen halfjaar geëvalueerd worden en de standpunten worden bepaald voor het GSB-seminar.

Op een nog nader vast te stellen dag in januari worden de plannen voor het eerstkomende halfjaar gemaakt naar aanleiding van de uitkomst van de seminars.

Alle GSB-leden bij P.A.W. zijn welkom, zij worden wel verzocht de GSB-seminarmap (verkrijgbaar op GSB-kantoor) mee te nemen.

SEMINAR GSB-AFDELING P.A.W.
DONDERDAG 13 DECEMBER A.S.
10.00 UUR, WESTERHAVEN 16.

invullen van het stemformulier, zodat de stemming ongeduldig was.

Even later, na de nieuwe stemming volgt een nieuwe langdurige schorsing.

De commissie van de maatschappijleden zou zich teruggetrokken hebben en zou zitten te beraadslagen. Na zo'n half uur komt de raad opnieuw bijeen. Plotseling komen de maatschappijleden naar buiten tot verbazing van eenieder op de gang. Blijkbaar was het nu het juiste tijdstip om de vergadering te verlaten (?).

De raadsleden komen weer op de gang. Weer een fluisterstem "iemand fout gemaakt met invullen stembiljet".

Bij de nieuwe stemming ver-

INKOMENSAVOND

12 december 8 uur

offerhauszaal

schijnen tot verbazing van eenieder de maatschappijleden niet meer op de gang. Zouden ze nu bij de tweede stemming over hetzelfde onderwerp wel meestemmen? Tenzij één van de raadsleden zijn mond voorbij praat zal dit voor altijd 'n raadsel blijven.

Eindelijk na ruim twee uur gaan de deuren weer open: het besloten gedeelte is voorbij. De belangstellenden gaan weer naar binnen, ze hebben er niets van gesnapt.

Verder babbelde de U-raad gezapig voort. Slechts twee punten zijn het waard om vermeld te worden: de verklaring van Thewis Wits over de Memorie van Antwoord inzake het wetsontwerp herstructurering W.O. (Posthumus) waarin het GSB-standpunt t.a.v. deze onderwijspolitiek duidelijk gesteld wordt. Gesteld wordt dat in deze Memorie van Antwoord aan de grote bezwaren tegen Posthumus niet tegemoet gekomen wordt en dat invoering van het wetsontwerp catastrofale gevolgen voor het nederlandse onderwijs zal hebben. Enkele kleine wijzigingen zijn weliswaar aangebracht, maar groot zijn ze niet: de guillotine voor het onderwijs bij invoering van Posthumus blijft; door de Memorie van antwoord is zij slechts wat opgesierd.

Het tweede punt betrof de universitaire lerarenopleiding. Hier lag een door de GSB-ingediende motie ter tafel. Deze motie behelsde het recht van toelating van de 2e graadsleraren tot de 1e graads (universitaire) lerarenopleiding. Deze motie, mede ondertekend door De Graaf (pro-WP) en Weening (pro-TAP) werd zonder stemming aangenomen.

Dat deze motie ook van zijde van het CVB zo weinig weerstand ontving is vreemd, daar in de commissies dit punt voor sommige leden van het College van Bestuur niet zo lekker lag. Een merkte hierbij op dat je op deze wijze de HAVO op de universiteit binnenhaalde (wat een verschrikkelijk gevolg, niet?). Deze stelling durfden ze blijkbaar niet in het openbaar te herhalen, overigens zou de U-raad aan dit gebabel weinig behoefte gehad hebben.

De GSB-motie kreeg dan ook grote bijval. Kabbelend liep de U-raad ten einde. Om half tien kon de steenkoude aula verlaten worden.

Jan de Vries.

Het leven wordt met de week duurder. Prijsstijgingen voor margarine, brood, elektriciteit, petroleum, plastic vuilniszakken, gas, het is slechts een kleine greep. Met name door de oliecrisis, die in een mum van tijd tot energiecrisis is gepromoveerd, vliegen de prijzen van de primaire levensbehoeften de pan uit. Terwijl de beurzen achterblijven bij de prijsstijgingen (f 350,- NU), worden die zelfde prijzen enorm opgezweept. Welke student komt niet in financiële

noedlijkheden als hij in deze

Boersma gezegd de kinderbijslag niet af te willen schaffen, waarmee het basisstudieloon en het hele plan van Klein op losse schroeven is komen te staan.

Dat betekent, dat er in sept. 1974 geen nieuw stelsel van studiefinanciering zal komen, dus dat het huidige stelsel nog van kracht zal zijn.

De studenten en hun vakbonden moeten zich dan ook niet laten verleiden tot discussies over een nieuw stelsel van studiefinanciering. Ten eerste omdat die discussie geen enkele invloed zal hebben op

de studenten het minder goed hoeven te hebben als ruim 10 jaar geleden, nog minder omdat de algemene voorzieningen goedkoper zijn geworden, maar alleen omdat de regeringen de laatste jaren voortdurend bezuinigen op het onderwijs in plaats van op defensie.

hbo

De GSB staat in Groningen en het LOG landelijk niet alleen in de strijd voor een goede studiefinanciering en een

koude dagen zijn kamer op een redelijke temperatuur wil houden en bovendien gezond wil blijven eten? De beursmaxima blijven achter bij de prijzen en daarbij komt dat de beursuitkeringen te laag zijn ten gevolge van de te lage LBO-schalen (zie NS no. 17).

De politieke realiteit is echter anders. Staatssecretaris Klein is onder druk van zijn ambtenaren en van de oude regeringspartijen volledig de kant van rentedragende leningen opgedrongen. Het plan dat hij onlangs heeft gemaakt (zie NS no 18), en waarop de GSB en het LOG veel kritiek hadden, was nog teveel. Het ministerie van economische zaken heeft namelijk laten weten dat een basisstudieloon van 3.000 gld. (de kinderbijslag die rechtstreeks aan de student wordt uitgekeerd), waar toch al 500 gulden kollegegeld af zou gaan, te hoog is, en moet worden teruggebracht tot 2.700 gulden. Bovendien heeft minister

het stelsel dat er uiteindelijk uit zal rollen. De ervaringen van Klein zelf geven aan dat een verbetering van het stelsel moet worden afgedwongen door het voeren van acties. En -nog belangrijker- tweede omdat de inkomenspositie van de studenten er alleen maar slechter op wordt, als er nu geen eisen gesteld worden aan het huidige stelsel: compensatie van de prijsstijgingen en verhoging van de LBO-schalen en uitbreiding van de pot voor studiefinanciering.

Niet alleen door de te lage toelagen wordt de inkomenspositie van de studenten bedreigd, ook de afbraak van de studentenvoorzieningen dragen daartoe bij. De studentenvoorzieningen werden juist in het leven geroepen, omdat de financiële positie van de studenten ze noodzakelijk maakte. Maar nu die financiële positie steeds verslechterd, wordt geprobeerd de studentenvoorzieningen af te breken! Dat gebeurt niet, omdat

redelijke inkomenspositie van de student. Ook de HBO-studenten verkeren in een slechte financiële positie. Hun eerste eis is gelijktrekking van HBO-beurzen aan die van de WO-studenten.

De actie wordt daarom gezamenlijk gevoerd, ook de inkomensavond wordt georganiseerd door de GSB en de HBO-bond. Een krachtige, gezamenlijke actie is noodzakelijk om de aanslag op het levenspeel van alle studenten af te slaan.

KOMT ALLEN!!

Woensdag 12 december, 20.00 uur, Offerhauszaal, waar het woord zal worden gevoerd door een studentendekaan en een HBO-student en een GSB'er.

rk.

10 SUCCESVOLLE LEDENWERFFACTIE

"Versterk je vakbond, wordt lid van de GSB", dat is de leuze waaraan honderden Groningse studenten reeds gehoor hebben gegeven. En nog dagelijks komen er nieuwe leden bij.

Op 1 december, de datum waarop het aantal leden wordt geteld op basis waarvan erkenning als belangenbehartigingsorganisatie plaats vindt, had de GSB meer dan 1800 leden. Hieruit blijkt wel dat de GSB het vertrouwen van vele studenten geniet. En dat is ook logies en terecht. Want de GSB heeft zich konsekvent ingezet voor de belangen van de studenten en heeft op basis daarvan de progressieve strijd geleverd tegen de aantasting van het recht op onderwijs, voor de eksterne democratisering, voor een brede en hooggekwalificeerde opleiding, tegen de bezuinigingen op het onderwijs, tegen de school- en collegegeldverhoging, tegen de studentenstops en tegen Postumus.

En dit zal ze blijven doen! Dit vertrouwen blijkt ook uit de nog massalere deelname aan de f1000,- boikot, dan vorig jaar reeds het geval was. Natuurlijk spelen de door de akties van vorig jaar afgedwongen, gunstiger omstandigheden hier ook mee. En juist door dit massaal en georganiseerd optreden is het mogelijk suksessen te boeken.

De noodzaak om georganiseerd op te treden tegen de verslechteringen, om massaal in aktie te komen voor een progressief onderwijsbeleid en om samen met andere organi-

saties onze solidariteit met de, tegen onderdrukking en o verheersing strijdende volkeren, tot uitdrukking te brengen; deze dingen hebben steeds meer studenten ingezien.

De gezamenlijke en eensgezinde strijd van de GSB te ondersteunen en te versterken door lid te worden van de GSB, dat is de konklusie waartoe velen gekomen zijn.

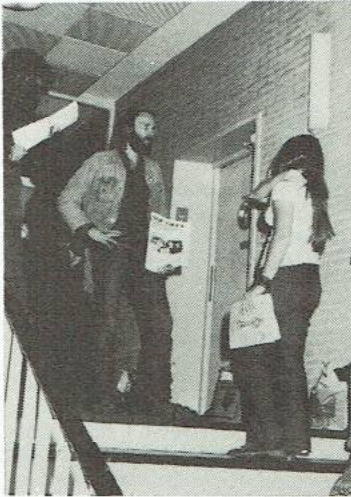
Niet alleen studenten kwamen tot deze konklusie. Een breed aanbevelingskomitee ondersteunt deze ledenwerfaktie, door de onderstaande verklaring uit te geven. Dat hieruit nogmaals het belang van een organisatie als de GSB voor de gehele universitaire gemeenschap naar voren komt en dat de ondersteuning van de GSB dwars door alle geledingen heen plaats vindt, behoeft geen nader betoog.

GELD

Herhaaldelijk is door de GSB aangegeven dat de financiële positie van de studenten nu slechter is dan ooit. Elders in dit nummer staat uitvoerig aangegeven hoe dit komt en wat er aan gedaan moet worden.

Voor een aantal studenten was de nood zelfs zo hoog gestegen dat, hoewel ze graag meteen lid wilden worden, ze nog even moesten sparen om het geld daarvoor bijeen te krijgen. Toch mag dit geen reden zijn om geen lid te worden of de beslissing uit te stellen. Immers juist de GSB, als politieke vakbond van studenten, moet nu versterkt worden om o.a. een

effektieve strijd te voeren voor verbetering in die financiële situatie. Georganiseerde strijd is een voorwaarde voor het inwilligen van de eisen m.b.t. een goede en gegarandeerde inkomenspositie voor alle studenten. Daarom ondersteunen we de oproep van de HBO-bond aan alle hbo-ers om lid te worden van de HBO-bond om zo gezamenlijk de strijd ter hand te kunnen nemen.

AKTIE GAAT DOOR

De oproep om lid te worden van de GSB, om zo de organisatie konkreet te steunen, blijft geldig!

Want die steun blijft nodig om als politieke vakbond van studenten de taken goed te kunnen blijven verrichten. In deze tijden van verscherpte aanvallen op de studenten oppositie is het des te noodzakelijker jouw steun aan de GSB te laten blijken. Ook de financiële kant van

deze steun is hard nodig. Ook de GSB heeft te kampen met de voortdurende prijsstijgingen zoals de 20% stijging van textiel (voor spandoeken) Donaties aan de GSB zijn dan ook van harte welkom (giro 2443200).

Geld voor (midden)pagina grote advertenties in UK hebben we dan ook niet. Wel verschijnt er elke twee weken dit blad van de GSB, waarin regelmatig de akties en de achtergronden ervan worden geanalyseerd en toegelicht. Voor 14,- per jaar ben je lid en tevens geabonneerd op Nait Soez'n en Student (verschijnt maandelijks). Voor 6,- ben je ook lid, maar mis je de abonneenten. Ook los van het lidmaatschap kan men zich op Nait Soez'n abonneren voor 15,- p.j. Dit is m.n. voor niet-studenten de mogelijkheid om op de hoogte te blijven.

Lidmaatschappen en abonneenten zijn, behalve bij aktieve GSB-ers in de fakulteiten, ook op het kantoor, Visserstr. 56 te verkrijgen.

Gireren is ook mogelijk op nr. 2443200 t.n.v. GSB onder vermelding van "lidmaatschap 73/74" c.q. "abonnement N.S.". Meer dan 1800 leden is een sukses, maar er kunnen nog veel meer bij!

P.S.

Kahoutek is zoek, van de verlichting van het andere 5/6 deel van de hemel door Gros zal ook wel niets terecht komen. Als we het daar ook van zouden moeten hebben, werd het een duister geheel. Beter konkrete belangenstrijd dan die luchtflitserie; WORD LID VAN DE GSB.

BREED AANBEVELINGSKOMMITEE: WORD LID VAN GSB!

Ondergetekenden, leden van de R.U.G., roepen alle student op om lid te worden van de GSB. De GSB heeft zich in de afgelopen jaren steeds ingezet tegen verslechteringen binnen het onderwijs en tegen de bezuinigingen, tegen herstrukturingsmaatregelen à la Posthumus en voor verbeteringen van het wetenschappelijk onderwijs, voor het recht op onderwijs voor iedereen.

De GSB heeft er steeds op gewezen dat slechts door gezamenlijk en georganiseerd optreden van staf, TAP en studenten, door eenheid op de universiteit, een progressief beleid t.a.v. het wetenschappelijk onderwijs gerealiseerd kan worden.

Dok heeft de GSB de belangen van de studenten behartigd, waar het gaat om noodzakelijke verbeteringen in de sociaal-economische positie van de studenten.

Ondergetekenden vinden dat voor het goed vervullen van deze taken, het noodzakelijk is dat de studenten zich organiseren in de GSB. Hiermede niet stellende dat zij het op alle punten eens zijn met het beleid van de GSB, roepen zij alle studenten op om lid te worden van de GSB, om zo een bijdrage te leveren aan de verbetering van het wetenschappelijk onderwijs en de positie van alle bij dat onderwijs betrokkenen.

Ondertekend,

drs. J.R. Abbing (ekonomie)
prof. dr. W. J. Brandenburg (peda/andragogie)
drs. R. Bremer (engels)
Ph. Brugma (kantine Akademiegebouw)
H. J. D. Bruins (adviseur CvB)
drs. W. L. Buitelaar (psychologie)
G. Dikboom (conciërgedienst)
drs. E. Ebels (peda/andragogie)

mevr. G. Engelsman-Postma (biologie, lid Pro-TAP-fraktie)
drs. W. S. P. Fortuyn (sociologie)
K. R. de Graaf M. A. (nederlands)
prof. dr. H. Groenewold (natuurkunde)
prof. dr. G. J. Harmsen (filosofie)
B. Hofman (student medicijnen, redakteur U.K.)
drs. A. H. Kalverboer (medicijnen)
B. Keizer (voorzitter SSH)
H. Kobus (TAP, psychologie)
drs. H. A. Kurvers (hoofdmedewerker buro RUG, afd. alg. zaken)
drs. J. R. Kwist (nederlands)
mev. W. Lakerveld (TAP, peda/andragogie)
G. Lameris (adviseur CvB)
dr. A. F. Meilink (geschiedenis)
J. Moormann (voorzitter Universiteitsraad)
K. M. C. van Muijden (studentenhuysvestingsburo)
J. Nauta (student peda/andragogie; DB-lid)
prof. dr. L. Nauta (filosofie)
drs. J. Oorburg (sociologie)
drs. F. Postema (geschiedenis)
dr. J. Reddingius (biologie)
S. Rienks (bestuurslid USVA)
A. R. M. de Ruiter (voorzitter GSB)
prof. dr. J. Th. Snijders (psychologie)
G. van de Spoel (buro RUG, afd. post en archief)
P. Stein (student psychologie, DB-lid)
J. A. Straatman (conciërgedienst)
A. Waterman (student sociologie, DB-lid)
drs. G. Weening (buro Buitenland, voorzitter pro-TAP-fraktie)
mr. J. G. P. A. Wenting (buro RUG, afd. personeelszaken, lid pro-TAP-fraktie)
D. Wierenga (TAP, muziekwetenschappen)
T. Wits (student psychologie, fraktievoorzitter GSB)
dr. W. H. F. W. Wijnen (ex-hoofd COWOG)

SOLIDARITEIT MET HET GRIEKSE VOLK

De afgelopen tijd is weer duidelijk aan het licht getreden dat het kolonelsregiem in Griekenland volstrekt geïsoleerd staat van het volk en slechts door steeds bruter en moorddadiger optreden aan de macht weet te blijven. Massale akties van studenten en andere groepen hebben duidelijk gemaakt, dat rust en orde een onmogelijkheid zijn onder een bewind waarvan de dagelijkse praktijk onderdrukking en uitbuiting is. Duizenden studenten bezetten delen van de universiteiten van Athene, Patras en Saloniki, en voerden daarmee een bijzonder helftafgevoerde strijd voor hun eigen eisen, en voor een herstel van de democratie. Dagen lang hielden zij de universiteiten bezet, waarbij zij via hun eigen radiozender de bevolking oproepen te vechten voor een demokratisch Griekenland. Demonstraties van tienduizenden betogers, waaronder ook arbeiders, onderwijzers en andere groepen, vulden de straten van Athene met leuzen als "Geen Amerikaanse bases", "Weg met de junta" en "Brood, onderwijs, vrijheid". Rechtstreeks werden de kolonelsklike en hun Amerikaanse beschermers aangevallen. De ongekend brute en bloeddorstige repressie waarmee de junta zich tegen deze akties heeft opgesteld, hebben iedere twijfel aan de demokratische gezindheid van de kolonels als sneeuw voor de zon doen verdrijven, en onverhuld het schijn-demokratiese karakter

van de 'burgerregering' aan het licht gebracht, die niet inging op de rechtvaardige eisen van het volk, maar het leger met zijn tanks de studenten liet vermorzelen. Deze "burgerregering" was één maand tevoren door Papadopoulos gepresenteerd als een stap op de geleidelijke weg naar de democratie, zoals ook het referendum over de republiek, waarvan de uitslag van te voren vaststond, er één was. Glashelder is naar voren ge-

komen, dat de kolonels onder democratie niets anders verstaan dan een laag vernis over een feitelijk fascisme, dat op ieder moment dat de rechtse macht in gevaar komt, afgeworpen wordt. Het is dan ook zeer merkwaardig dat een groot deel van de Nederlandse pers meende te moeten signaleren dat de studentenakties wel eens funest zouden kunnen zijn voor de geleidelijke weg naar de democratie!

Deze heren zien kennelijk een regiem, dat op gerechtvaardigde akties met de gruwelijkste terreur reageert, als een groep met een demokratiese gezindheid, en geven een trap na aan ware demokraten, op het moment dat deze door tankgranaten kapotgeschoten of door de Griekse afdeling van de CIA op de meest misdadige wijze gemarteld worden. Zij plegen een aanval in de rug, terwijl onvoorwaardelijke solidariteit is geboden. Maar wie verwacht anders van deze figuren, die op het moment dat in Chili arbeiderswijken werden gebombardeerd opmerkingen plaatsten dat "Allende de arbeiders had moeten bewapenen".

solidariteit

Daartegenover is vanaf het begin van de fascistiese terreur de solidariteit in Nederland georganiseerd, waarbij het LOG een grote rol heeft gespeeld. Op de zondagavond na het bloedige politie-optreden tegen de bezetters van de Technische Hogeschool in Athene, werd in Den Haag een demonstratie georganiseerd door het LOG en Griekse organisaties in Nederland. Vele honderden mensen namen deel aan deze demonstratie, nog veel meer aan de demonstraties in o.a. Utrecht en Amsterdam. In Groningen is besloten een handtekeningaktie te starten, die door de GSB op de universiteit en het ANUV op de scholen wordt gevoerd. De GSB roept iedere student, staffer en tapper op om zijn handtekening te zetten onder de volgende eisen:

- onmiddellijke stopzetting van de terreurdaden tegen de demokratiese krachten in Griekenland;
- onmiddellijke vrijlating van alle politieke gevangenen;
- herstel van de democratie in Griekenland;
- stopzetting van de steun aan het kolonelsbewind via de NATO en andere instanties.

Korte tijd nadat de handtekeningaktie in Groningen is gestart, is landelijk eveneens besloten tot een dergelijke aktie. De indruk zou kunnen ontstaan dat dit twee tegenstrijdige akties betreft; dit is niet het geval. De eisen zijn naar strekking hetzelfde en de verzamelde handtekeningen zullen tegelijkertijd worden overhandigd aan de Nederlandse regering.

machtsovername

De massale akties van de Grieken hebben Papadopoulos indirekt weggejaagd: deze fascist heeft zich zo gehaat gemaakt door het bloeddorstige optreden tegen de aktievevrende studenten en arbeiders en is door de akties in een zodanig isolement geraakt, dat zijn beschermheren hem wel moesten laten vallen, ook omdat zij direkt werden aangevallen. De door de CIA geïnstalleerde machthebber werd door dezelfde CIA vervangen, omdat in de akties juist ook de politie van het Amerikaanse leger en het Amerikaanse bezit in Griekenland slag na slag kreeg. En wat dat betreft mag er geen enkele misvatting bestaan: de CIA heeft niet meer dan een nieuwe pion in het veld gebracht. Papadopoulos was een kolonel en Gizikis is een kolonel en zijn premier heeft zeer nauwe betrekkingen met Amerika en is waarschijnlijk eveneens een CIA-agent. De duidelijkste taal over het nieuwe regiem wordt door dat regiem zelf gesproken, dat zegt de geschonden (fascistiese) idealen van de revolutie van 1967 te willen herstellen, en het volk nog niet rijp acht voor verkiezingen. Maar aan de andere kant moet de machtswisseling beschouwd worden als een zeer duidelijk teken dat zelfs het meest botte fascistiese regiem geen eeuwig leven heeft, en dat de strijd van de demokratiese krachten in staat is veran-

deringen te bewerkstelligen. En wanneer de Grieken zelf op dit moment afwachten, dan is dat omdat deze nieuwe figuur de zaken anders zal aanpakken en dat betekent dat de strijd anders zal moeten worden gevoerd. Maar ondertussen blijft solidariteit met de studenten, die in de gevangenis zitten, een eerste vereiste.

nato

Een volledig ondubbelzinnige zaak is de rol van de NATO en

in het bijzonder het Amerika van Nixon en Agnew in de Griekse gebeurtenissen. Een rechts Griekenland op de zuidflank van West Europa is voor de NATO van strategisch belang, en Luns verdedigt het lidmaatschap voor een fascistiese klike van de NATO dan ook steevast. Het waren de NATOtanks en NATO-geweren waarmee de studenten onderdrukt zijn. Papadopoulos was een CIA-agent. De Amerikaanse zesde vloot heeft een basis in Griekenland, voortdurend worden op Kreta oefeningen gehouden van de NATO, waaraan ook Nederland deelneemt. Voor steeds grotere aantallen progressieve mensen in Nederland en de rest van Europa is dan ook het lidmaatschap van de NATO van Griekenland een onjuiste zaak, die er slechts toe leidt, dat de kolonels steviger in het zadel komen te zitten. Tevens gaan er steeds meer stemmen op van mensen, die de NATO zien als een instrument tot uitbuiting en onderdrukking, om Nederland een andere koers te doen varen ten opzichte van de NATO. Want wie kan zich veilig voelen in een land dat in een organisatie zit met het agressieve Amerika, dat hier vrij toegang heeft en er niet voor terugdeinst ook in Nederlandse aangelegenheden in te grijpen? Op deze zaak komen we in het voorjaar terug, wanneer er misschien door de GSB een anti-NATO-kongres wordt georganiseerd.

Willem.

THAI BINH

Begin dit jaar hebben een groot aantal programma's geheel belangeloos een concert gegeven voor Vietnam, onder de titel "Pop voor Vietnam". De opbrengst van dit door de musici grotendeels zelf georganiseerde concert is naar het Medisch Comité Nederland Vietnam gegaan. Initiatiefnemer en grote organisator van dit concert was Willem Ennes van Solution. Dezelfde Willem Ennes heeft nu het initiatief genomen om tot een zeer groot Thai Binh-pop gebeuren te komen. Hij hoopt eind januari of begin februari weer een daverend programma aan een stampvolle Evenementenhal te kunnen aanbieden. En daar begint het al aardig naar uit te zien, want vele bekende en zeer goede muzikanten hebben al toegezegd een nummertje weg te zullen geven voor Thai Binh. Zo'n programma is zeer de moeite waard: vraag maar aan degenen die vorig jaar zijn geweest. De organisatoren zijn van plan om er een jaarlijks gebeuren van te maken, en dat plan kan enkel gestimuleerd worden door een zeer grote opkomst ook deze keer. KOMT ALLEN!

Ook in Amsterdam hulpkampanje voor de DRV

verdere plannen

Binnen het Comité Groningen helpt Thai Binh worden hier naast verdere plannen voor grootse gebeurtenissen uitgewerkt. Niet alleen zal het Comité de propaganda voor het popfestijn verzorgen, ook de wijkactiviteiten gaan door, en op het GSB-seminar zullen enkele voorstellen voor activiteiten van de GSB voor Thai Binh worden doorgesproken. Hieronder valt het universitaire hulpproject voor de te bouwen middelbare school in Thai Binh, waarvan de GSB vindt dat het aangepakt moet worden, en een eventueel welbaltoernooi tussen de verschillende GSB-groepen. Vorig jaar is er eveneens sprake geweest van een dergelijk toernooi, dat toen niet door kon gaan omdat er geen velden vrij waren. Wel zijn toen al een aantal teams opgericht, zoals Dynamo WSN, Rode Ster Temagroep, Partizan PAW en VV Ons Belang. Het kan zeer goed worden, deze combinatie van sport en goede politiek.

wk.

TWEEDUIZEND GRONINGSE BOYKOTTERS LIETEN ZICH NOG NIET REGISTREREN. DOE DAT ALSNOG: ANDERS LOOP JE DE KINDERBIJSLAG MIS.

boykot fl 1000

- Vul wel je inschrijfformulieren in en het registratieformulier
- Stuur ook deze zaak op naar I&I
- Betaal niets, TEKEN GEEN PROMESSE
- Ga een week na insturing van de formulieren naar I&I en haal daar je inschrijfbewijs (voor kinderbijslag, ziekenfonds, belastingdienst) op
- BEURSSTUDENTEN: volg ook bovenstaande richtlijnen en ga met blauwgerande girokaart naar I&I. Anders komen er ernstige vertragingen in uitkering tweede termijn.

VOOR IEDER BOYKOT-PROBLEEM STAAT DE GSB PARAAT: VISSERSTRAAT 56 TELEFOON 050-134888

wees weer verstandig

Vraag een beurs aan Voor 31 januari a.s.

stabiel

Volgens Aantjes besit het kabinet niet voldoende stabiliteit. Maar geen nood, Aantjes weet raad: gooi Trip van de PPR eruit en zet er een CHU-er voor in de plaats, dan komt alles goed! Een verbluffend eenvoudige oplossing voor de problemen waar ons land mee worstelt. Want Aantjes kwam tot deze uitspraak nadat Bas de Gaay Fortman had gezegd dat de 5 regeringspartijen eensgezind moesten zijn om het hoofd aan de energiekrisis te bieden. Oké, zei Aantjes, maar dan wel eerst de CHU in de regering. Gelukkig ziet de CHU het niet zo zitten. Krusinga noemde de oplossing wat al te simplistisch. Leijendekker vond het gewoon bolle waanzin.

en beiden vinden dat de regering pas stabiel kan worden als Den Uyl c.s. eruitvliegen. En de Wiegels en Biesheuvels maar lachen. De VVD is het natuurlijk volledig eens met de CHU en de echte gereformeerde mannenbroeders binnen de A.R. hebben Aantjes het vuur al na aan de schenen gelegd. Daar komt DS'70 dan nog bij met het voorstel een kabinet van nationale eenheid te vormen. Immers, in deze moeilijke tijden moeten we het landsbelang voorop stellen.

Rechts koestert zich behagelijk in de energiekrisis. De positie van de regering wordt erdoor verzwakt (daar zorgen Hilteman en Ferry Hogendijk wel verder voor), de lonen worden gematigd en de prijzen vliegen omhoog, de legereffeningen gaan, mede dankzij de

solidariteit van onze NATO-partners, gewoon door, de olie-maatschappijen krijgen de beperking die ze zo graag willen, en de gevolgen van de crisis worden afgewenteld op de werkende bevolking, cultuurvorming, onderwijs. De regering merkt de crisis in de schatkist, evenals de oliekonserms, maar dan net andersom. Er komt bijvoorbeeld minder geld aan benzine aksijnsen binnen. Maar aan defensie en de winsten mag Den Uyl niet komen, daar zorgen Aantjes en Andriessen wel voor. De konklusie die dan getrokken wordt is BEZUINIGEN! Het gerucht gaat dat Klein daarom in februari zijn 500-gld. voorstel niet in de kamer wil brengen, maar de zaak opschorten. Dat betekent, dat volgens de 1000gld.wet de tweede termijn (f500,-) ook nog betaald moet worden, maw.

dat de duizend gulden wet blijft staan. En als de regering hard aan het bezuinigen wil slaan, waarom die 350 formatieplaatsen voor de universiteiten dan niet aangepakt? Dit is natuurlijk onaanvaardbaar voor ons. Het LOG heeft zware strijd gevoerd tegen financiële drempels en voor goed onderwijs, en vorig jaar daarom de studenten geadviseerd progressief te stemmen. Ik ben het met Aantjes eens dat het kabinet voldoende stabiliteit moet krijgen. Maar dan wel om een progressief beleid te voeren, ook in de huidige situatie. Daarom moeten we actie voeren om de oude Biesheuvelpartijen tegenwicht te geven, dus stabiliteit in de strijd voor een progressief beleid!

Raard

VERSTERK JE VAKBOND

WORD LID VAN DE GRONINGER STUDENTENBOND

GSb - visserstraat 56 - giro 2443200 - telefoon 134888